

Sygn. akt I C 207/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy w Łomży I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Jędrzejewska

Protokolant: Anna Świdarska

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2019 r. w Łomży

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w G.

przeciwko T. N.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanej T. N. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. z siedzibą w G. kwotę 8.005,68 zł (osiem tysięcy pięć złotych sześćdziesiąt osiem groszy) wraz z umownymi odsetkami w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 6.686,75 zł za okres od dnia 12.09.2018 r. do dnia zapłaty oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 1.318,93 zł za okres od dnia 12.09.2018 r. do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanej T. N. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. z siedzibą w G. kwotę 1.918 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

III. Nakazuje pobrać od pozwanej T. N. na rzecz Skarbu Państwa (Kasa Sądu) kwotę 199 zł tytułem części nieuiszczonej opłaty od pozwu, poniesionej tymczasowo przez Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Powódka (...) Sp. z o.o. w G. wniosła o zasądzenie od pozwanej T. N. kwoty 8.005,68 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 6.686,75 zł za okres od dnia 12.09.2018 r. do dnia zapłaty oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 1.318,93 zł za okres od dnia 12.09.2018 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, iż pozwana nie wywiązała się z zobowiązania z tytułu umowy pożyczki z dnia 13.02.2017 r.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 6.11.2018 r. sygn. akt VI Nc-e 1690453/18 referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie uwzględnił powództwo w całości (k.-7).

Pozwana T. N. wniosła sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wnosząc o oddalenie powództwa.

Sąd Rejonowy w Łomży ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 13.02.2017 r. powódka (...) Sp. z o.o. w G. zawarła z pozwaną T. N. umowę pożyczki nr (...), na podstawie której udzieliła pozwanej pożyczki w kwocie 5.700 zł na okres 24 miesięcy od dnia 13.02.2017 r. do dnia 13.02.2019 r., płatną w 24 miesięcznych ratach w kwotach po 467,14 zł. Opłata przygotowawcza została ustalona na kwotę 500

zł, suma miesięcznych prowizji na kwotę 4.344,96 zł, odsetki na kwotę 666,40 zł, całkowity koszt pożyczki na kwotę 5.511,36 zł oraz całkowitą kwotę do zapłaty na kwotę 11.211,36 zł (umowa k.-16-19).

Na poczet spłaty powyższej pożyczki pozwana wpłaciła łącznie kwotę 467,14 zł. Pozwana nie spłaciła pozostałej powyższej kwoty pożyczki w terminie (fakt bezsporny).

Wezwaniem z dnia 20.03.2017 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty w terminie 7 dni kwoty 468,27 zł (wezwanie k.-20).

W związku ze zwłoką w spłacie 2 rat pożyczki na podstawie § 7 ust 1 umowy pożyczki powódka w dniu 22.05.2017 r. wypowiedziała pozwanej przedmiotową umowę z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia (wypowiedzenie k.-21).

Wezwaniem z dnia 22.05.2017 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty w terminie 7 dni kwoty 943,12 zł (wezwanie k.-23).

Pozwana T. N. w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniosła jedynie o oddalenie powództwa. Nie podniosła jednakże żadnych zarzutów co do zasady ani co do wysokości dochodzonych pozwem kwot.

W ocenie Sądu powódka udowodniła zasadność powództwa w całości.

Do akt sprawy złożyła bowiem umowę pożyczki z dnia 13.02.2017 r. nr (...), zawartą z pozwaną T. N., na podstawie której udzieliła pozwanej pożyczki w kwocie 5.700 zł na okres 24 miesięcy od dnia 13.02.2017r. do dnia 13.02.2019 r., płatną w 24 miesięcznych ratach w kwotach po 467,14 zł. Opłata przygotowawcza została ustalona na kwotę 500 zł, suma miesięcznych prowizji na kwotę 4.344,96 zł, odsetki na kwotę 666,40 zł, całkowity koszt pożyczki na kwotę 5.511,36 zł oraz całkowitą kwotę do zapłaty na kwotę 11.211,36 zł (umowa k.-16-19).

Zgodnie z art. 5 pkt. 7 ustawy z dnia 12.05.2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. 2014 r., poz. 1497 z późn. zm.) całkowita kwota kredytu rozumiana jest jako „maksymalna kwota wszystkich środków pieniężnych nieobjętych kredytowanymi kosztami kredytu, które kredytodawca udostępnia konsumentowi na podstawie umowy o kredyt”.

W niniejszej sprawie, zgodnie z umową całkowita kwota kredytu wynosi kwotę 5.700 zł.

Zgodnie art. 36 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim wskazano maksymalne koszty, jakie konsument może ponieść poza kosztami odsetek.

Zgodnie z art. 36 a ust 2 ustawy, który wszedł w życie w dniu 11.03.2016r. pozaodsetkowe koszty kredytu w całym okresie kredytowania nie mogą być wyższe od całkowitej kwoty kredytu.

Pożyczkodawca obciążył pozwaną prowizją w kwocie 4.344,96 zł oraz opłata przygotowawczą w kwocie 500 zł, które nie przekraczają kwoty udzielonej pożyczki a zatem w dopuszczalnej wysokości, w myśl powyższych przepisów ustawy z dnia 12.05.2011 r. o kredycie konsumenckim.

Możliwość obciążenia konsumenta obowiązkiem zapłaty prowizji od udzielonej pożyczki przewiduje art. 5 pkt. 6 ustawy, zgodnie z którym całkowity koszt kredytu to wszelkie koszty, które konsument jest zobowiązany ponieść w związku z umową o kredyt w szczególności odsetki, opłaty, prowizję, podatki, marże jeżeli są znane kredytodawcy.

Także art. 30 ust. 1 pkt. 10 ustawy stanowi, że umowa o kredyt konsumencki powinna zawierać informację o innych kosztach, które konsument zobowiązany jest ponieść w związku z umową o kredyt konsumencki, w szczególności opłatach, prowizjach, marżach oraz kosztach usług dodatkowych, jeżeli są znane kredytodawcy, oraz warunki na jakich koszty te mogą ulec zmianie.

Pozwana została zapoznana z warunkami umowy i wszystkimi obciążającymi ją opłatami i prowizjami. Podpisując umowę potwierdziła tym samym zgodę na wszystkie jej warunki.

Na poczet spłaty powyższej pożyczki pozwana wpłaciła kwotę 467,14 zł, która została zaliczona przez powódkę na spłatę należności głównej w kwocie 237,41 zł, na prowizję w kwocie 181,04 zł, na odsetki umowne w kwocie 47,56 zł i na odsetki za opóźnienie w spłacie rat w kwocie 1.13 zł.

Pozwana nie udowodniła aby spłaciła pozostałą kwotę pożyczki w terminie.

Należy zatem przyjąć, iż w związku z brakiem terminowej spłaty pożyczki wierzyciel miał podstawy do wypowiedzenia w dniu 22.05.2017 r. pozwanej powyższej umowy pożyczki z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia. Po upływie powyższego terminu niespłacona kwota pożyczki stała się wymagalna.

W ocenie Sądu roszczenie nie uległo przedawnieniu albowiem nie upłynął 3 letni termin przedawnienia, przewidziany w art. 118 kc. Bowiem przedmiotowa umowa pożyczki została zawarta w dniu 13.02.2017 r. a następnie wypowiedziana w dniu 22.05.2017 r. z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia. Roszczenie o zapłatę kwoty niespłaconej pożyczki stało się zatem wymagalne z dniem 22.06.2017 r. 3 letni termin przedawnienia roszczenia zatem upływa z dniem 22.06.2020 r. Pozew zaś został złożony w dniu 12.09.2018 r. tj. przed upływem terminu przedawnienia.

Powódka zatem pozostaje w zwłoce z zapłatą kwoty dochodzonej pozwem, na którą składa się kwota 5.962,59 zł tytułem niespłaconej kwoty pożyczki oraz opłaty przygotowawczej w wysokości 500 zł, kwota 724,16 zł tytułem sumy miesięcznych prowizji, naliczonych w czasie trwania umowy, za okres od dnia 12.02.2017 r. do dnia 28.06.2017 r. zgodnie z § 7 ust. 2 umowy, kwota 165,85 zł tytułem skapitalizowanych odsetek umownych w wysokości 10 %, kwota 22,01 zł tytułem odsetek za opóźnienie w zapłacie wymagalnej części należności głównej pożyczki oraz sumy wymagalnych miesięcznych prowizji naliczonych od dnia następnego po dniu wymagalności każdej kolejnej raty pożyczki do dnia 28.06.2017 r. oraz kwota 1.131,07 zł tytułem odsetek za opóźnienie od całej kwoty niespłaconej należności głównej w wysokości 5.962,59 zł oraz sumy niespłaconych prowizji w wysokości 724,16 zł od dnia następnego po dniu postawienia wierzytelności w stan wymagalności tj. od 29.06.2017 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu.

Biorąc zatem powyższe pod uwagę Sąd na podstawie art. 720 §1 i 2 kc orzekł jak w pkt. I wyroku.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 §1 i 2 kc.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 98 kpc oraz § 2 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804). Na koszty procesu poniesione przez powoda składa się opłata od pozwu w kwocie 101 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 1.800 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U nr 167, poz. 1398) obciążono pozwaną częścią nieuiszczonej opłaty od pozwu, poniesioną tymczasowo przez Skarb Państwa.